

Arrest

nr. 323 749 van 21 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 oktober 2024 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN /oco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse bekeerde protestantse christene te zijn, geboren in Bagdad op [...] 2001. U komt uit een sjiitische familie en woonde in verschillende wijken in Bagdad, namelijk Shuala, Khadimiya en Um Najem. Op 10 april 2015 verliet u Irak samen met uw moeder A.H.N.A. (O.V. [...]) en broer M.K.H.A. (O.V. [...]). Op 1 juni 2015 kwamen jullie in België aan. Nog diezelfde dag heeft uw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van u en uw broer, als vergezellende minderjarigen, werd ingediend.

In het kader van dit verzoek werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 1 maart 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Op 27

maart 2017 diende uw moeder beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 11 december 2017 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 28 januari 2017 dienden u en uw broer in eigen naam elk een **eerste verzoek** om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldde u, net als uw moeder, dat uw vader tot de militie 'asaib ahl al haq' behoort en jullie sloeg. Hij zou tevens uw broer willen dwingen zich bij de militie aan te sluiten. Uw ouders zijn gescheiden en uw moeder kreeg het hoederecht over jullie. Uw vader probeerde dit aan te vechten door haar mentale toestand in twijfel te trekken. Hij eiste dat u jong zou huwen. Na jullie vertrek uit Irak heeft hij, in uw afwezigheid, uitgehuwelijkt aan uw neef Ka.. Voorts verklaarde u hier verder te willen studeren. In Irak zou u minder vrijheid kennen. Hier in België hoeft u geen hoofddoek te dragen en kunt u zelf kiezen welke kledij u draagt. Ook uw advocaat wees op het feit dat u verwesterd bent. Voorts wees zij er op dat u als sjiïet, wonende in een sjiïtische wijk in Bagdad, meer risico zou lopen het slachtoffer te worden van een aanslag door Islamitische Staat (IS).

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw huwelijksakte, een verzendbewijs, een brief van CPAS, een bewijs van de scheiding van uw ouders, een document in verband met de poging van uw vader om het hoederecht aan te vechten en een schoolattest. Verder legt u nog kopieën voor van een deel van het paspoort van uw moeder, een voedselrantsoenkaart, een document dat bevestigt dat uw moeder de voogdij heeft over u en uw broer en foto's van jullie huis met de door uw vader aangebrachte tekst dat de inwoners van dat huis om stammenredenen gezocht worden.

Op 6 juli 2018 werd uw eerste verzoek niet-ontvankelijk verklaard gezien u, als minderjarige vreemdeling, geen eigen feiten aanhaalden die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Ook in hoofde van uw broer zijn eerste verzoek werd een gelijkaardige beslissing genomen. Op 16 juli 2018 dienden jullie hiertegen beroep in bij de RvV. Op 11 december 2018 werd jullie beroep door de RvV verworpen.

Uw moeder diende op 21 september 2018 een tweede verzoek in hetwelk op 20 juni 2019 werd beëindigd daar ze niet kwam opdagen voor haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Op 22 juli 2019 diende uw moeder een derde verzoek in. Dit werd op 15 april 2020 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV bevestigde deze beslissing bij arrest van 7 januari 2021.

Op 22 december 2020 diende uw broer een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 16 juli 2021 besliste de Commissaris-generaal in het kader van dit tweede verzoek tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij diende hiertegen beroep in maar op 11 februari 2022 werd zijn beroep door de RvV verworpen.

Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten diende u op 30 januari 2023 een **tweede verzoek** voor internationale bescherming in. Uw broer en uw moeder dienden op dezelfde dag een derde, respectievelijke vierde verzoek in. In het kader van uw tweede verzoek haalt u aan ondertussen bekeerd te zijn. Zo zouden u, uw broer en uw moeder geen moslims meer zijn, wel christenen. U verklaarde sinds 2021 getwijfeld te hebben aan uw religie. Voornamelijk omwille van de onderdrukkingen die het vrouwen oplegt. U begon regelmatig de Arabische kerk in Antwerpen te bezoeken. Ergens in 2022 had u een droom over Jezus. Toen u wakker werd na deze droom besepte u dat dit een teken was en besloot u zich te bekeren. U en uw broer bekeerden zich naar het protestantisme, uw moeder verklaarde dan weer katholiek te zijn.

Op 18 maart 2023 werden uw moeder, uw broer en uzelf gedoopt in de Arabische Baptistenkerk te Antwerpen. U heeft het gevoel sinds jullie bekering in de gaten gehouden te worden door mensen in Irak. Een onbekende persoon zou uw moeder gecontacteerd hebben via facebook om te melden dat ze op de hoogte zijn dat jullie geconverteerd zijn. Over het algemeen vreest u een terugkeer naar Irak omwille van uw bekering omdat een bekeerling als afvallig gepercipieerd wordt in de Iraakse samenleving. U vreest voor uw leven omwille van uw bekering.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u volgende documenten neer: uw doopcertificaat (origineel), een brief inzake de geplande doop (kopie), een trainingsbundel (origineel), attest van lessen (kopie) en een USB stick met beeld- en videomateriaal van uw doop en een conferentie van de kerk.

In hoofde van uw moeder haar vierde verzoek besliste de Commissaris-generaal op 11 september 2023 tot de niet-ontvankelijkheid. Uw moeder ging niet in beroep tegen deze beslissing maar verzocht op 12 februari 2024 een vijfde keer om internationale bescherming in. Op 15 april 2024 werd ook haar vijfde verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u ondertussen, en dit in tegenstelling tot uw eerste verzoek, ondertussen meerderjarig geworden bent.

Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Niettegenstaande in het kader van uw huidig verzoek aanvankelijk werd besloten tot de ontvankelijkheid dient te worden vastgesteld dat u, en dit op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier, er niet in geslaagd bent het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde aan te tonen.

U verklaart in het kader van uw huidig verzoek dat u zich ondertussen heeft bekeerd tot het christendom en omwille hiervan bijgevolg niet kan terugkeren naar Irak. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet moet evenwel worden vastgesteld dat u niet heeft weten te overtuigen van uw, minstens overtuigende en oprechte, bekering.

Gelet op uw eerste verzoek, dat werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus gezien het totale gebrek aan geloofwaardigheid en gezien ook in hoofde van uw moeder haar opeenvolgende verzoeken alsook in het kader van uw broer zijn derde verzoek kon worden vastgesteld dat aan hun beweerde bekering geen enkel geloof kan worden gehecht, dient ook uw beweerde bekering al bij voorbaat met enig voorbehoud te worden bekeken. Ook andere elementen wijzen er bijkomend op dat dit asielmotief niet ernstig kan worden genomen en/of u minstens een zogenaamde bekering voorwendt om een nieuw asielverzoek kracht bij te zetten.

Immers, nooit eerder heeft u gewag gemaakt van enige interesse in, dan wel een bekering naar, een ander geloof, laat staan naar het christendom. Niettegenstaande u aangaf problemen te hebben gekend omdat uw vader deel uitmaakte van een sjiiitische milite – waar overigens ook geen geloof aan werd gehecht –, heeft u ook nooit laten uitschijnen dat dit voor u een reden zou zijn om u af te keren van uw geloof, nl. de islam.

Verder verklaarde u sinds 2021 interesse gekregen te hebben in het christendom. U ontdekte volgens uw verklaringen toen Jezus (CGVS, p. 3). Vanaf 2021 begon u samen met uw moeder en broer de kerk regelmatig te bezoeken. Uw doop werd vervolgens vastgelegd in 2022. Deze diende uitgesteld te worden door constructiewerken aan de kerk naar 2023. U diende uw tweede verzoek om internationale bescherming in in januari 2023.

Dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit laattijdig verzoek reeds de wenkbrauwen doet fronsen. U geconfronteerd met het feit dat u pas twee jaar nadat u 'Jezus ontdekte' een tweede verzoek indiende, verklaarde u hier geen uitleg voor te hebben. Dit was nu eenmaal hoe de tijd verlopen is, zo stelde u (CGVS, p. 13). Even later verklaarde u nooit eerder een tweede verzoek ingediend te hebben omdat u tijdens de verstreken jaren nog in de regularisatieprocedure zat (CGVS, p. 13). Deze werd uiteindelijk geweigerd, waarom weet u niet, u las de reden niet.

Het was volgens u vervolgens pas na deze weigering dat u aangezet werd uw tweede verzoek om internationale bescherming omwille van uw bekering in te dienen. Zoals u zelf schetste "dan was het tijd om het CGVS dit te laten weten" (CGVS, p. 13). Dit is niet ernstig. Indien u daadwerkelijk vervolging vreest in Irak omwille van uw bekering kan verwacht worden dat u zo snel mogelijk deze vrees zou kenbaar maken en een nieuw verzoek zou hebben ingediend. Dat u pas na twee jaar deze vrees aanhaalt en een nieuw verzoek indiende, dit omdat u voorheen 'in een andere procedure zat', doet dan ook ernstig vragen rijzen bij de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de thans door u aangehaalde bekering en uw vrees hierom. Kan hier overigens nog worden aan toegevoegd dat u niet verder komt dan het uiten van blote beweringen wat betreft de regularisatieprocedure die u opstartte en het moment waarop deze zou zijn afgewezen. Dit terzijde, er kan, indien uw verklaringen thans de waarheid bevatten en u daadwerkelijk meent dat uw leven omwille van uw bekering in gevaar is bij een terugkeer naar Irak, geenszins worden ingezien waarom u beide procedures niet terzelfdertijd zou hebben opgestart. Geen enkele wettelijke bepaling stelt dat u pas nadat een uitspraak werd geveld inzake een regularisatieverzoek een verzoek om internationale bescherming zou

kunnen indienen. U blijkt dit overigens ook zelf te weten aangezien u thans wél al een nieuwe regularisatie-aanvraag indiende dit samen met uw thans lopende verzoek om internationale bescherming (CGVS p. 13).

Het vermoeden ontstaat dan ook dat het verkrijgen van een verblijfsvergunning voor u primeert boven het verkrijgen van internationale bescherming.

Wat er ook van zij schieten uw verdere verklaringen aangaande uw motivatie om u te bekeren voorts in ernstige mate tekort. Zo verklaarde u dat het kantelmoment waarbij u besliste u te bekeren binnen de tijdspanne van één nacht plaatsvond. Op een gegeven moment zou u op een nacht in 2022 bezoek van Jezus gehad hebben in een droom (CGVS, p. 11). Zodra u wakker werd wist u dat u zich wilde bekeren (CGVS, p. 10). Doch, er kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat aan dergelijke bekering een lang en diepgaand proces voorafgaat waar niet licht wordt overgegaan. Elke geloofsverandering wordt ingegeven door een diepe en innerlijke overtuiging en betreft een zorgvuldige en innerlijke afweging om heel bewust voor een ander geloof te kiezen en het eigen geloof vanuit grondige overwegingen niet meer te belijden. Dat dit bij u haast van de ene op de andere dag zou zijn gebeurd, kan niet worden aangenomen en doet andermaal twifelen aan de oprechtheid van uw verklaringen terzake. Daarnaast bleek uw motivatie zich te bekeren van de Islam naar het Christendom ook maar oppervlakkig en niet doorleefd. U meermaals gevraagd wat u aantrok in de desbetreffende religie en wat de drijfveren waren net voor deze religie te kiezen verwees u aanhoudend naar de man-vrouw verhoudingen die progressiever zijn in het Christendom dan in de Islam (CGVS, p. 4). U gevraagd naar eventuele andere redenen waarom u voor het Christendom koos verklaarde u vaagweg dat God vergevingsgezind is en voor liefde staat (CGVS, p. 4). Verder dan deze verklaringen kwam u niet. Vervolgens werd u gevraagd waarom u dan, binnen het Christendom, koos voor het protestantisme. U repliceerde opnieuw op zweverige wijze dat protestantisme in het hart zit. Voorts verklaarde u voor de specifieke protestante kerk in Antwerpen gekozen te hebben omdat de priester daar Arabisch sprak (CGVS, p. 4). Ook hier blijkt nergens dat u uit een diepe en weloverwogen keuze de stap naar het Christendom, en meer bepaald het protestantisme, maakte. Uit uw verklaringen blijkt daarentegen uitdrukkelijk dat u zich op geen enkele andere manier heeft geïnformeerd naar andere religies doorheen uw zoektocht (CGVS, p. 10). Dat u zich vanuit uw eigen ervaringen mogelijks vragen stelde bij uw eigen religie, mogelijks afstapt van deze religie, kan nog worden begrepen. Dat u vervolgens, zonder u ook maar enigszins omtrent andere religies te informeren, dan zou besluiten u direct te bekeren en aan te sluiten bij een andere religie, en dit op basis van een droom die u zou gehad hebben, is geenszins ernstig. U verklaarde dan wel dat u al langer met uw moeder en broer de kerk bezocht doch in hoofde van uw moeder oordeelde de Commissaris-generaal reeds in het kader van haar vierde verzoek – toen ze voor het eerst haar beweerde bekering aanhaalde – dat dit motief niet ernstig kon genomen worden en / of zij minstens deze bekering aanwendde om haar nieuw verzoek kracht bij te zetten. Dat uw moeder voorts in het kader van haar vijfde verzoek opnieuw herhaalde te zijn bekeerd deed hieraan geen afbreuk daar ze geen elementen aanbracht die deze eerdere motivering in een ander licht konden plaatsen. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissingen genomen in hoofde van uw moeders vierde en vijfde verzoek en hiervan werd een kopie toegevoegd aan uw administratief dossier. Dat u aldus al langer samen met uw moeder en broer de kerk bezocht en vervolgens, nadat u in een droom Jezus 'ontmoette' direct wist en overtuigd was dat u zich moest bekeren, kan dan ook geenszins worden aangenomen.

Kan hier overigens nogmaals worden opgemerkt dat het totaal geen steek houdt dat u, die beweert al sinds 2021 met uw moeder en broer de kerk te bezoeken en middels een droom in 2022 overtuigd was dat u zich diende te bekeren, dan pas in 2023 voor het eerst melding maakte van deze bekering en een vrees omwille hiervan inroept (zie supra).

Uw vage en niet-doorleefde verklaringen doen de geloofwaardigheid aangaande uw bekering en de vrees die u hieraan koppelt duidelijk in ernstige mate wankelen. Ook wat betreft uw daadwerkelijke doop verklaarde u dat deze was gepland voor oktober 2022, doch niet is kunnen doorgaan wegens verbouwingswerken in de kerk. Echter, indien u zo overtuigd zou zijn geweest om een ander geloof aan te nemen en te belijden, kan geenszins worden ingezien waarom u zich door deze (beweerde) renovatiewerken zou hebben laten tegenhouden om u dan ook effectief zo snel mogelijk te laten dopen om op deze manier helemaal en volledig deel te worden van deze nieuwe religie. U stelt protestants te zijn, aldus kon u zich evengoed wenden tot een andere protestantse kerk en/of andere priester en/of geloofsgemeenschap (CGVS, p. 6).

Ook dienen er menig vraagtekens geplaatst worden bij het volgende. Wat betreft de stroming die u, uw broer en moeder kozen, is het vooreerst minstens bevreemdend te noemen dat u, uw moeder en uw broer hier alle drie een andere stroming kozen. Desondanks het feit dat jullie zich rond dezelfde periode zouden zijn beginnen interesseren in het Christendom, jullie samen de Arabische kerk in Antwerpen zouden bezoeken, trainingen en conferenties bijwoonden én jullie zich tezamen zouden hebben laten dopen legden jullie tegenstrijdige verklaringen af aangaande de gekozen christelijke stroming (CGVS, p. 12). Zo verklaarde u zelf

protestants te zijn (CGVS, p. 4). U moeder zou dan weer katholiek zijn (Verklaringen volgend verzoek moeder, verzoek vijf, persoonsgegevens punt 9, toegevoegd aan administratief dossier) en uw broer kon de stroming waartoe hij zou zijn bekeerd niet eens benoemen, zonder dit op zijn gsm op te zoeken. Pas wanneer hij in zijn notities in zijn gsm nakeek tot welke strekking hij zich bekeerde, kon hij deze benoemen (zie CGVS3 broer p. 4). Uw broer zijn onderlinge verklaringen weken hier overigens ook af van elkaar. Nadat hij bij DVZ beweerde katholiek te zijn (zie verklaringen broer, DVZ volgend verzoek, vraag 1.8 religie) en bij zijn onderhoud bij het CGVS aanvankelijk aanhaalde orthodox te zijn, paste hij dit later dan weer aan en beweerde uiteindelijk 'protestants' te zijn (CGVS3 broer, p. 4). Zelfs al zouden jullie voor een andere stroming binnen het Christendom gegaan zijn, blijkt sowieso dat de kerk waar jullie heen gaan, de Arabische kerk van Antwerpen, een protestantse kerk is. Dat uw moeder, die zich tot hetatholicisme zou hebben bekeerd, zich dan in dezelfde kerk zou hebben laten dopen – ook zij haalde immers in het kader van haar vierde verzoek aan dat de geplande doop moest worden uitgesteld omwille van renovatiewerken in de kerk, waaruit dan ook moet besloten worden dat jullie zich in dezelfde kerk zouden hebben laten dopen – is niet ernstig. Het mag duidelijk zijn dat ook bovenstaande vaststellingen jullie geloofwaardigheid ook niet ten goede komen.

De vaststelling dat u wel over een zekere basiskennis omtrent het christendom / protestantisme blijkt te beschikken, kan hoogstens aantonen dat u zich hieromtrent informeerde en u deze kennis mogelijks via studie vergaarde. Dit kan evenwel geenszins een ander licht werpen op bovenstaande vaststelling dat u niet heeft weten te overtuigen vanuit een oprechte en overtuigende keuze te zijn bekeerd tot het christendom, i.c. protestantisme. Uw onvermogen doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen omtrent uw motivatie en het proces dat u doorliep voorafgaand aan uw bekering - net die elementen waarrond u geenszins kon overtuigen (zie supra) – staat in schril contrast met de kennis aangaande de strekking waartoe u zich zou bekeerd hebben. Er kan nochtans verondersteld worden dat u net, zelfs eerder, omtrent uw eigen motivatie / persoonlijke proces overtuigend zou kunnen vertellen indien uw verklaringen de waarheid betreffen. Dat u aldus omwille van uw bekering bijkomend wordt geïnterviewd door uw familie, waarbij u aanhaalde dat uw moeder via sociale media 'bedreigd' is, kan dan ook evenmin worden aangenomen. U verklaarde dat u zeker bent dat uw familie op de hoogte is van jullie bekering. U kan deze blote bewering evenwel geenszins hardmaken. Dient hier allereerst opgemerkt te worden dat in het kader van uw moeder haar vierde verzoek reeds uitdrukkelijk werd geoordeeld dat aan haar beweerde bekering en vervolging omwille hiervan door de stam niet het minste geloof kon worden gehecht. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen werden duidelijk uiteen gezet in de beslissing genomen in hoofde van haar vierde verzoek.

In tegenstelling tot wat uw moeder aanhaalde in het kader van haar vierde verzoek – u diende uw huidig verzoek in op hetzelfde moment dat uw moeder haar vierde verzoek indiende – en waarbij zij beweerde dat ze door jullie familie werd **opgebeld** (zie arrest geveld in hoofde van uw moeder in het kader van haar derde verzoek + beslissing genomen in hoofde van uw moeder in het kader van uw vierde verzoek in uw administratief dossier) beweert u thans dat uw moeder bedreigd werd via sociale media. Gezien u en uw moeder op dezelfde dag jullie tweede, respectievelijk vierde, verzoek indieden, mag er worden van uitgegaan dat jullie zich hier op dezelfde feiten beroepen.

Dat u dan een andere versie aanhaalt dat wat uw moeder liet optekenen, is weerom veelzeggend. Ook de overige vaststellingen – u blijkt niet eens te weten wie uw moeder zou bedreigd hebben; u bent zeker dat 'iemand' haar contacteerde (CGVS p. 12) en bent niet in staat enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorleggen ter staving van deze beweerde bedreiging – spreken verder boekdelen.

Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Ter staving van uw bekering legde u volgende documenten neer: een doopcertificaat, een attest dat u lessen volgde in de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen (dd. 8 juli 2022) en het programma 'training voor MBB in Europa: 10-12 juni 2022'. De laatste twee stukken kunnen hooguit aantonen dat u bepaalde lessen heeft gevolgd, doch is het niet duidelijk hoeveel en waarover precies. Of u aan de training van 10- tot 2 juni 2022 heeft deelgenomen is evenmin aangetoond. Wat het doopcertificaat betreft, dient opgemerkt dat dit een bijzonder eenvoudig stuk betreft waarop ook nauwelijks een stempel is te zien; waardoor het CGVS niet uitsluit dat dit document louter ten uwen behoeven werd opgesteld. Dat u werd ingeschreven in het doopregister van de kerk is hiermee evenmin aangetoond. Daarenboven staat de naam van 'W.H.K.' vermeld, doch niet de familienaam 'A.', wat evenzeer vreemd is, aangezien uw volledige naam dan wel staat vermeld bij het attest aangaande de lessen die u volgde. De brief van de geplande doop betreft vooreerst een kopie waarvan de authenticiteit niet na te gaan valt. Daarnaast staat de brief bol van de schrijffouten wat de authenticiteit ervan compleet onderuit haalt.

Ook de video's die terug te vinden zijn op de USB-stick veranderen niets aan voorgaande. Waar en wanneer dit beeldmateriaal gemaakt is kan op geen enkele manier afgeleid worden hieruit. U en uw broer zijn te zien in een wit kleed, met een kruis erop, samen met andere onbekende mensen. Jullie staan in een cirkel en spreken, niet meer niet minder. Op geen enkel beeld is er ergens doopwater aanwezig is. Hoe dan ook betreffen dit bovendien opnames van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de

authenticiteit dus niet na te gaan is. De USB-stick bevat verder nog foto's, geklasseerd in twee mapjes genaamd 'Conferentie 2023' en 'Baptism 18 maart 2023'. De foto's tonen u en verschillende andere personen. Wie deze personen zijn, waarom, waar en in welke hoedanigheid jullie daar samen zijn, kan uit de foto's niet worden afgeleid. Op de foto's is enkel te zien dat jullie samen eten bereiden, opscheppen en rondelen. Verder is er nog een groepsfoto waarop onbekende personen staan afgebeeld en tot slot een foto waarop u te zien bent, in het gezelschap van onbekende personen, terwijl een taart wordt aangesneden. U mag dan wel beweren dat dit foto's zijn van u tijdens een conferentie waaraan u in 2023 deelnam en een foto van het feestje dat, naar u stelt, plaatsvond na uw doop (CGVS p. 6), zulks kan uit de voorgelegde foto's niet worden afgeleid

Ook hier dient benadrukt te worden dat beeldmateriaal betreft waarvan de inhoud manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit niet na te gaan is.

Dit alles terzijde, dat u mogelijks lessen volgde – wat uw afdoende basiskennis zou kunnen verklaren (zie supra) – mogelijks deelnam aan een christelijke conferentie en gedoopt werd, kan dan wel zijn. Dat u dit alles deed vanuit een oprechte en overtuigde keuze en eveneens vanuit een oprechte, overtuigde en doorleefde keuze liet dopen, kan op geen enkele manier uit de voorgelegde stukken worden afgeleid. Net zomin kan uit de voorgelegde stukken worden afgeleid dat uw familie, zoals u beweert, jullie ingeval van een terugkeer naar Irak omwille van jullie bekering zal vermoorden.

Dat u niet naar Irak kan terugkeren omwille van uw bekering maakt u totaal niet aannemelijk. Immers, gezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde bekering, minstens aan het oprechte, doordachte en overtuigde karakter ervan, mag het duidelijk zijn dat er geen elementen werden aangereikt noch voorhanden zijn waaruit kan blijken dat u zich, ingeval van een terugkeer, conform de christelijke/protestantse waarden en normen zal gedragen en aldus als een afvallige zal worden beschouwd. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org> en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqjune-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de

Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

In oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen de personen die betrokken waren bij de anti-regeringsbetogingen. Er braken gewelddadige conflicten uit tussen betogers enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote betogingen behoren nu echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 als gevolg van de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen, hoewel er nog steeds kleinschalige betogingen plaatsvinden die soms gepaard gaan met geweld. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is.

De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een gedetailleerd onderzoek van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve dient hier nog te worden aan toegevoegd dat ook in hoofde van uw broer zijn huidige, derde verzoek werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hoofde van uw moeder haar vijfde verzoek besliste de Commissaris-generaal op 15 april 2024 weerom tot de niet ontvankelijkheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

II.1.2. Verwerende partij haalt eerstens aan dat verzoekende partij laattijdig een tweede verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dus de vrees in hoofde van verzoekende partij niet ernstig kan nemen: [...]

Verzoekende partij merkt op dat voor haar het verkrijgen van een verblijfsvergunning gelijk staat aan bescherming tegen terugkeer naar Irak. Immers, het gegeven dat verzoekende partij internationale bescherming zou genieten of zou worden geregulariseerd betekent voor haar dat zij niet moet terugkeren naar Irak en hier op een vrije manier haar geloof kan belijden. Zij wist ook niet dat zij verschillende procedures tegelijkertijd kon starten en kent de Belgische wet niet tot in de puntjes.

II.1.3. Vervolgens acht verwerende partij de redenen tot bekering niet aannemelijk: [...]

Verzoekende partij meent dat verwerende partij geen rekening gehouden heeft met het persoonlijk profiel van verzoekende partij. Zij kwam toe als minderjarig meisje en leeft ondertussen meer dan 9 jaar in een vrij land. Zij heeft sinds haar aankomst nooit de regels van de islam uitgeoefend: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Voor haar is de militie die zij vreest onlosmakelijk verbonden met de islamitische religie. Immers, zoals verzoekende partij heeft uiteengezet tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming wenste haar extremistische vader dat zij en haar broer zich zouden aansluiten bij de radicale sjiiitische beweging Asaib Ahl Al Haq. Voor verzoekende partij was de islam die zij in Irak beleefde aldus een opgedrongen zaak en zij beseft pas toen zij toekwam in België hoe slecht de vrouwen in Irak werden behandeld. Zij associeerde de islam ook enkel met het hellevuur en voor haar was de islam een harde religie waarin God geen genade kent. Te meer omdat verzoekende partij heeft gezien op welke manier Daesh en IS omging met mensen in de naam van God. De voorgaande elementen leidde dan ook tot een afkeer tegen de islam: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Zij gaf zelfs aan aan haar moeder geen aanhanger meer te willen zijn van de islam: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Zij voelde zich verloren, zij had nood aan een spirituele begeleiding en vond de steun terug in het Christendom: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Verwerende partij zoekt een 'logische verklaring' voor een innerlijk proces die niet op zwart-wit aan te tonen is. Een bekeringsproces is immers geen precieze wetenschap, zoals verwerende partij tracht te doen uitschijnen... Verwerende partij tracht een rationale analyse te maken van het bekeringsproces van

verzoekende partij en verwacht concretere antwoorden. Een bekering is inderdaad een ingrijpende en fundamentele gebeurtenis, maar het is een innerlijk proces dat voor verzoekende partij niet 'op een logische manier' uit te leggen is. Het is dan ook niet ernstig van verwerende partij te verwachten dat verzoekende partij een rationeel uitleg kunnen geven over een morele kwestie en heeft voor zover mogelijk getracht dit in verstaanbare woorden uiteen te zetten.

Het bekeringsproces en zich aangesproken voelen tot een bepaalde religie is geen exacte wetenschap. Verwerende partij kan het dan wel vreemd vinden hoe verzoekende partij zich tot een andere geloof wendde, doch dit was meer een roeping, een gevoel dat er op een bepaald ogenblik ontstaan is en waarin verzoekende partij zich verder heeft verdiept.

Zelfs iets heel kleins kan iemand prikkelen om zich aangetrokken te voelen tot een bepaald geloof. Verzoekende partij groeide bovendien op in een streng religieuze familie langs vaderskant, maar hier kwam zij in aanraking met het Christendom via haar moeder. Verzoekende partij deed mee aan rituelen in de kerk met haar moeder en zij voelde zich goed in de kerk, maar zij was nog bezig met de religie te verkennen. Echter, de droom die verzoekende partij zag was het duwtje in de rug voor haar om zich te volledig te verdiepen in het Christendom: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Dat verzoekende partij andere religies niet heeft onderzocht hoeft evenmin te verwonderen. Zij was immers via haar directe omgeving in aanraking met het Christendom en dus leek het voor haar de meest logische keuze om zich hierin te verdiepen. Het komt aldus niet aan verwerende partij toe om op basis van haar eigen aanvoelen het bekeringsproces van verzoekende partij als "vreemd" of "weinig overtuigend" te bestempelen en het op basis daarvan als ongeloofwaardig af te doen.

Bovendien is verzoekende partij gedoopt: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Het doopsel van verzoekende partij wordt niet ernstig genomen. Meer nog, verwerende partij hecht geen geloof aan het doopsel omdat de familienaam van verzoekende partij niet werd vermeld op het certificaat. Dit is werkelijk absurd. Verzoekende partij heeft een origineel doopcertificaat neergelegd alsook videobeelden. Uiteraard kan beeldmateriaal geen eigen context schetsen en behoeft het een woordje uitleg zoals verzoekende partij heeft gedaan. Het doopsel staat dan ook vast en is een bijzonder belangrijk initiatieritueel. Dit toont precies aan dat zij zich meer in het geloof heeft verdiept en getuigt van haar oprechtheid in het nieuw geloof i.t.t. verwerende partij beweert.

II.1.4. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"II.2.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij zich op een veilige manier zou kunnen vestigen in noord Irak – quod certe non.

II.2.2. Verzoekende partij kan zich nergens in Irak op een veilige manier vestigen.

Verwerende partij erkent dat Irak steeds erg gevaarlijk is, dat er nog maandelijks doden en gewonden vallen. Verzoekende partij loopt een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer naar Irak.

II.2.3 UNHCR stelt dat, om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, het niet vereist is dat de asielzoeker individueel, persoonlijk geïdendeerd wordt : [...]

II.2.4. Het UNHCR stelt dat het gehele land – direct of indirect- getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Echter, verwerende partij blijkt dus de UNHCR guidelines volledig naast zich neer te leggen.

Uit verschillende artikelen blijkt dat Irak tot heden in een toestand van een gewapend conflict verkeert. Zo laat het meest recent COI Focus rapport het volgende gelden: [...]

Verwerende partij kan moeilijk blijven volharden dat het Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om verzoekende partij terug te sturen naar dat gebied.

De situatie in heel Irak is thans bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor verzoekende partijen terug te keren naar hun land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van het vreemdelingenwet.

Verzoekende partij is dan ook van mening dat verwerende partij artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

In het licht van al het voorgaande, meent verzoekende partij dan ook dat zij wel degelijk in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

II.2.5. Uit het bovenstaande blijkt dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Bij aanvullende nota van 5 februari 2025 brengt verweerder middels URL-verwijzing volgende landeninformatie bij:

- UNHCR "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van januari 2024;
- EUAA "Country Guidance Note: Iraq" van november 2024;
- COI Focus "Irak – Veiligheidssituatie" van 26 april 2023 (update);
- EUAA "Country of Origin Report Iraq: Security situation" van mei 2024.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekster beroept zich in het kader van haar onderhavig tweede verzoek om internationale bescherming op een vrees voor vervolging omwille van haar bekering tot het christendom.

Na analyse van de elementen in het dossier hecht de Raad geen geloof aan (de oprechtheid van) verzoeksters voorgehouden bekering, omwille van de volgende redenen:

- Gezien verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een totaal gebrek aan geloofwaardigheid en gezien aan de beweerde bekering van verzoeksters moeder en broer (in het kader van de opeenvolgende verzoeken van verzoeksters moeder en het derde verzoek van verzoeksters broer) geen geloof werd gehecht, dient verzoeksters voorgehouden bekering al bij voorbaat met enig voorbehoud worden bekeken.

- Verzoekster heeft nooit eerder gewag gemaakt van enige interesse in of een bekering naar een ander geloof, laat staan naar het christendom. Verzoekster heeft op geen enkel moment laten uitschijnen dat haar problemen met haar vader die lid was van een sjjiitische militie – waar overigens in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming geen geloof aan werd gehecht – een reden zou zijn om zich af te keren van de islam.

- Verzoekster diende pas twee jaar nadat ze ‘Jezus ontdekte’ een tweede verzoek om internationale bescherming in. Indien verzoekster daadwerkelijk vervolging zou vrezen in Irak omwille van haar bekering, dan is redelijk te verwachten dat zij deze vrees zo snel mogelijk kenbaar zou maken en een nieuw verzoek zou indienen. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekster in een regularisatieprocedure zat en niet wist dat zij verschillende procedures tegelijk kon starten, is niet ernstig, te meer omdat verzoekster (net zoals haar moeder en broer) bekend is met de asiel- en verblijfsprocedures in België en verzoekster zelf een nieuwe regularisatieaanvraag indiende samen met haar huidige lopende verzoek om internationale bescherming (notities van het persoonlijk onderhoud van 27 mei 2024 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud), p. 13). Verzoeksters laattijdige indiening van onderhavig verzoek vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de geloofwaardigheid en oprechtheid van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging in Irak omwille van haar bekering tot het christendom.

- Verzoeksters verklaringen aangaande haar motivatie om zich te bekeren kunnen niet overtuigen. Het is redelijk aan te nemen dat een geloofsverandering gepaard gaat met een diepe en innerlijke overtuiging en een doordachte en innerlijke afweging met zich meebrengt om bewust voor een ander geloof te kiezen en het eigen geloof af te vallen. Uit verzoeksters verklaringen blijkt echter dat zij besliste om zich te bekeren na het hebben van een droom over Jezus (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Hoewel verzoekster in die periode reeds naar de kerk ging met haar mama en broer, kan uit verzoeksters verklaringen niet blijken dat haar beslissing om zich te bekeren is ingegeven door een oprechte en diepgaande innerlijke overtuiging. Verzoekster komt niet verder dan oppervlakkige verwijzingen naar de man-vrouw verhoudingen die in het christendom progressiever zijn dan in de islam en de stelling dat God vergevingsgezind is en voor liefde staat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), maar licht niet op doorleefde wijze toe waarom zij zich bekeerde naar het christendom. Verzoeksters verklaringen getuigen evenmin van een doordachte en weloverwogen keuze voor het protestantisme (*“Ik heb dit gekozen omdat het geloof van protestantisme is in hun hart. De enige referentie is het Heilige Boek. Waarom ik deze kerk heb gekozen is omdat de priester Arabisch spreekt, en dat is in Antwerpen.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit verzoeksters verklaringen blijkt daarentegen dat ze op geen enkele andere manier heeft geïnformeerd naar andere religies doorheen haar zoektocht (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Hoewel nog kan worden begrepen dat verzoekster zich vanuit haar eigen ervaringen mogelijks vragen stelde bij haar eigen religie, kan niet worden aangenomen dat ze vervolgens, zonder zich ook maar enigszins omtrent andere religies te informeren, zou besluiten zich op basis van een droom direct te bekeren tot het protestantisme. Verzoekster citeert in het verzoekschrift haar reeds afgelegde verklaringen en schetst het verloop van haar geloofsverandering. Ze legt uit dat de islam in Irak een opgedrongen zaak is, dat ze in België beseft hoe slecht vrouwen in Irak behandeld werden, dat de Islam voor haar een harde religie is waarin God geen genade kent, dat ze een afkeer kende voor de Islam, dat ze nood had aan spirituele begeleiding, dat ze steun vond in het christendom en dat de droom het duwtje in de rug was om zich te verdiepen in het christendom. Zij slaagt er met haar verwijzingen naar haar reeds afgelegde verklaringen en *post factum* toelichting in het verzoekschrift echter niet in om een overtuigende en oprechte interesse in en bekering naar het protestantisme aannemelijk te maken. Dat verzoekster enige tijd naar de kerk ging in België en ingevolge een droom van de ene dag op de andere besliste zich te bekeren, getuigt niet van een doordachte en innerlijke overweging of overtuiging waarmee verzoekster bewust voor het christendom kiest. Zo verzoekster er in het verzoekschrift nog op wijst dat haar vrees voor de militie onlosmakelijk verbonden is met de islamitische religie, dient te worden benadrukt dat, in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming ingediend door verzoeksters moeder en door verzoekster, geen geloof werd gehecht aan de problemen met de sjjiitische militie van verzoeksters vader (cf. RvV nr. 196 377 van 11 december 2017 en RvV nr. 213 742 van 11 december 2018).

- Wat betreft de omstandigheid dat verzoekster met haar moeder en broer naar de kerk zou gaan sinds 2021, dient opgemerkt dat in hoofde van verzoeksters moeder reeds in het kader van haar vierde en vijfde verzoek werd geoordeeld dat haar voorgehouden bekering niet geloofwaardig en oprecht was (cf. beslissing niet ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 11 september 2023 in hoofde van verzoeksters moeder en beslissing niet ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 15 april 2024 in hoofde van verzoeksters moeder). Daarnaast nam verweerder in het kader van verzoeksters broer zijn derde verzoek op 3 september 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, omdat geen enkel geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde oprechte bekering. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest nr. 323 748 van 21 maart 2025.

- Verder wordt vastgesteld dat verzoekster en haar broer (protestantisme) een andere stroming hebben gekozen dan verzoeksters moeder (katholicisme), dit ondanks het feit dat zij zich rond dezelfde periode zijn beginnen interesseren in het christendom, zij samen de (protestantse) Arabische Baptistenkerk in Antwerpen zouden bezoeken, trainingen en conferenties bijwoonden én zich samen binnen dezelfde kerk zouden hebben laten dopen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 12). Bovendien kon verzoeksters broer niet eenduidig aangeven tot welke strekking hij zich bekeerd heeft en diende hij dit op te zoeken op zijn gsm (*"Katholiek sinds 2018"*, verklaring volgend verzoek van verzoeksters broer van 23 juni 2023 (derde verzoek), vraag 9; *"Welke stroming volgt u binnen het Christendom?"*, *"Orthodox... neen. Jewel orthodox. Vz twijfelt en denkt. Nee het is niet orthodox, wacht he... mag ik het even opzoeken op mijn gsm?"*, *"Ja."*, *"Protestants was het"*, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters broer in het kader van zijn derde verzoek, p. 4). Zelfs al zouden verzoekster, haar broer en haar moeder voor een andere stroming binnen het christendom gegaan zijn, blijkt sowieso dat de kerk waar ze heen gaan, de Arabische kerk van Antwerpen, een protestantse kerk is. Dat verzoeksters moeder, die zich tot het katholicisme zou hebben bekeerd, zich dan in dezelfde kerk zou hebben laten dopen is niet ernstig. Deze vaststellingen hebben een negatieve impact op de geloofwaardigheid van de bekering van verzoekster, haar broer en hun moeder.

- Dat verzoekster over een zekere theoretische basiskennis omtrent het christendom en protestantisme blijkt te beschikken, kan hoogstens aantonen dat zij zich hieromtrent informeerde en deze kennis mogelijks via studie vergaarde. Dit wijzigt echter niets aan de vaststelling dat verzoekster niet aantoonde vanuit een oprechte en overtuigde keuze te zijn bekeerd tot het christendom. Verzoeksters onvermogen doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen omtrent haar motivatie en het proces dat ze doorliep voorafgaand aan haar bekering staat in schril contrast met haar kennis.

- Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters oprechte bekering, kan evenmin worden aangenomen dat zij omwille van haar bekering bijkomend wordt gevisieerd door haar familie, waarbij zij aanhaalde dat haar moeder via sociale media bedreigd is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). In het kader van verzoeksters moeder haar vierde verzoek werd geoordeeld dat aan haar beweerde bekering en vervolging omwille hiervan door de stam niet het minste geloof kon worden gehecht (cf. beslissing niet ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 11 september 2023 in hoofde van verzoeksters moeder). De geloofwaardigheid van de voorgehouden bedreiging door haar familie wordt verder aangetast, omdat verzoekster en haar moeder tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de bedreiging (via de telefoon, dan wel via sociale media), verzoekster niet weet wie haar moeder zou bedreigd hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12) en verzoekster geen begin van bewijs bijbrengt van deze beweerde bedreiging.

- Verzoekster heeft geenszins aangetoond dat zij vanuit een oprechte en doorleefde keuze besloten heeft zich te bekeren tot het christendom. Dat verzoekster mogelijks godsdienstlessen volgde – wat haar basiskennis zou verklaren – en zich liet dopen, kan hier geen ander licht op werpen en volstaat geenszins om te besluiten dat verzoekster in geval van terugkeer naar Irak problemen zal kennen omdat zij als christen door het leven zal gaan.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen wordt geen enkel geloof gehecht aan verzoeksters voorgehouden oprechte en overtuigde bekering tot het christendom, noch dat verzoekster zich in geval van terugkeer naar Irak als christen zal manifesteren, laat staan dat zij omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren.

Verzoekster komt in het verzoekschrift voor het overige niet verder dan het louter volharden in haar bekering tot het christendom, het citeren van eerder afgelegde en reeds beoordeelde verklaringen inzake haar beweerde bekering naar het christendom, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder inzake haar de ondoorleefdheid en onoprechtheid van haar voorgehouden bekering naar het christendom. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in het

administratief dossier, kunnen verklaren of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

6. De bestreden beslissing motiveert terecht en omstandig omtrent de door verzoekster neergelegde stukken: *“Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Ter staving van uw bekering legde u volgende documenten neer: een doopcertificaat, een attest dat u lessen volgde in de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen (dd. 8 juli 2022) en het programma ‘training voor MBB in Europa: 10-12 juni 2022’. De laatste twee stukken kunnen hooguit aantonen dat u bepaalde lessen heeft gevolgd, doch is het niet duidelijk hoeveel en waarover precies. Of u aan de training van 10- tot 2 juni 2022 heeft deelgenomen is evenmin aangetoond. Wat het doopcertificaat betreft, dient opgemerkt dat dit een bijzonder eenvoudig stuk betreft waarop ook nauwelijks een stempel is te zien; waardoor het CGVS niet uitsluit dat dit document louter ten uwen behoeven werd opgesteld. Dat u werd ingeschreven in het doopregister van de kerk is hiermee evenmin aangetoond. Daarenboven staat de naam van ‘W.H.K.’ vermeld, doch niet de familienaam ‘A.’, wat evenzeer vreemd is, aangezien uw volledige naam dan wel staat vermeld bij het attest aangaande de lessen die u volgde. De brief van de geplande doop betreft vooreerst een kopie waarvan de authenticiteit niet na te gaan valt. Daarnaast staat de brief bol van de schrijffouten wat de authenticiteit ervan compleet onderuit haalt.*

Ook de video’s die terug te vinden zijn op de USB-stick veranderen niets aan voorgaande. Waar en wanneer dit beeldmateriaal gemaakt is kan op geen enkele manier afgeleid worden hieruit. U en uw broer zijn te zien in een wit kleed, met een kruis erop, samen met andere onbekende mensen. Jullie staan in een cirkel en spreken, niet meer niet minder. Op geen enkel beeld is er ergens doopwater aanwezig is. Hoe dan ook betreffen dit bovendien opnames van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit dus niet na te gaan is. De USB-stick bevat verder nog foto’s, geklasseerd in twee mapjes genaamd ‘Conferentie 2023’ en ‘Baptism 18 maart 2023’. De foto’s tonen u en verschillende andere personen. Wie deze personen zijn, waarom, waar en in welke hoedanigheid jullie daar samen zijn, kan uit de foto’s niet worden afgeleid. Op de foto’s is enkel te zien dat jullie samen eten bereiden, opscheppen en ronddelen. Verder is er nog een groepsfoto waarop onbekende personen staan afgebeeld en tot slot een foto waarop u te zien bent, in het gezelschap van onbekende personen, terwijl een taart wordt aangesneden. U mag dan wel beweren dat dit foto’s zijn van u tijdens een conferentie waaraan u in 2023 deelnam en een foto van het feestje dat, naar u stelt, plaatsvond na uw doop (CGVS p. 6), zulks kan uit de voorgelegde foto’s niet worden afgeleid

Ook hier dient benadrukt te worden dat beeldmateriaal betreft waarvan de inhoud manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit niet na te gaan is.

Dit alles terzijde, dat u mogelijks lessen volgde – wat uw afdoende basiskennis zou kunnen verklaren (zie supra) – mogelijks deelnam aan een christelijke conferentie en gedoopt werd, kan dan wel zijn. Dat u dit alles deed vanuit een oprechte en overtuigde keuze en eveneens vanuit een oprechte, overtuigde en doorleefde keuze liet dopen, kan op geen enkele manier uit de voorgelegde stukken worden afgeleid. Net zomin kan uit de voorgelegde stukken worden afgeleid dat uw familie, zoals u beweert, jullie ingeval van een terugkeer naar Irak omwille van jullie bekering zal vermoorden.”

Verzoekster slaagt er niet in de voormelde motivering aangaande de door haar bijgebrachte stukken te weerleggen.

Zo verzoekster opwerpt dat het *“werkelijk absurd”* is dat verweerder geen geloof hecht aan haar doopsel omdat haar familienaam niet op het certificaat vermeld staat, gaat zij eraan voorbij dat de bewijswaarde van het certificaat eveneens wordt aangetast omdat de stempel nauwelijks zichtbaar is. Bovendien toont verzoekster met dit document geenszins aan dat zij zou zijn ingeschreven in het doopregister van de kerk.

Hoe dan ook, indien verzoekster daadwerkelijk gedoopt werd, kan dit loutere gegeven geen afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van (de oprechtheid van) verzoeksters voorgehouden bekering tot het christendom en volstaat dit geenszins om te besluiten dat verzoekster bij terugkeer naar Irak problemen zal kennen omdat zij als christen door het leven zal gaan.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de door verweerder neergelegde aanvullende nota van 5 februari 2025, waaruit blijkt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan dat verzoekster, louter door haar aanwezigheid daar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De landeninformatie waarnaar verzoekster in het verzoekschrift verwijst is dezelfde als de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ten slotte kan in navolging van verweerder worden opgemerkt dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aantoont die tot gevolg hebben dat verzoekster, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

9. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS